

Počitniški dom na Pohorju

Ob navzočnosti odposlancev Nj. Vel. kraljice Marije, bana dr. Natlačen in drugih odličnih gostov je škof dr. Tomažič blagoslovil nove naprave

Maribor, 19. julija.

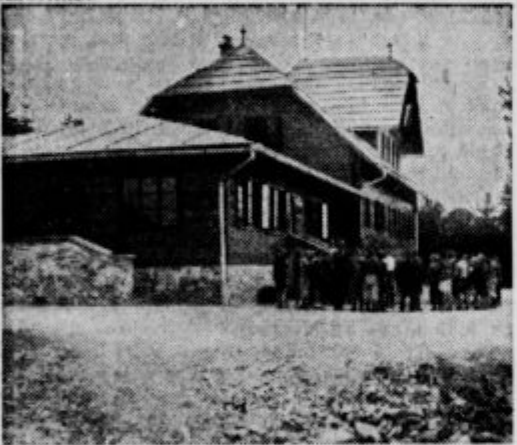
Včerajšnja nedelja je bila za prebivalce Šmartna na Pohorju in stanovce Počitniškega doma velik praznik, idealnim tvorcem Počitniškega doma pa je prinesla pomembno priznanje za njihovo veliko in nesebično delo. V nedeljo se je izvršila blagoslovitev in otvoritev novih naprav pri Počitniškem domu: novega paviljona za dečke, bolniškega paviljona, nove elektrarne ter kopalnega bazena. Slavnosti so se udeležili poseben odposlanec visoke pokroviteljice Počitniškega doma Nj. Vel. kraljice Marije poveljnik 45. pešpolka polkovnik Božovič, lavantinski vladika dr. Ivan Tomažič, ki je nove naprave blagoslovil, ban draveke banovine dr. Marko Natlačen, okrajni glavar dr. Šiška, mariborski mestni župan dr. Juvan. Navzoči so bili seveda vsi odborniki in odbornice Društva za zdravstveno zaščito otrok, ki je lastnik Počitniškega doma, dalje grof Attems iz Slovenske Bistrice, domači župan Strehar in še drugi gostje iz Maribora in Šmartna.

Goste, ki so se zjutraj pripeljali z avtomobili in avtobusom, je sprejelo Šmartno na Pohorju v za-

Počitniški dom kraljice Marije na Pohorju.

stavah in s slavaloki. Počitniški dom je ves blestel v slavnostnem okrasu. Po lepem sprejemu, katerega je priredila odličnim gostom mladina, ki se nahaja v domu na počitnicah, je bila blagoslovitvena svečanost pred novim paviljonom za dečke. Škof dr. Tomažič je pred blagoslovitvijo proslavil v svojem pomembnem nagovoru važnost dela za mladino, zlasti za takšno, ki dorasča v revnih razmerah, brez varnega in skrbnega doma. Potem je blagoslovil vse nove zgradbe. — Predsednica Društva za zdravstveno zaščito mladine gospa Maistrova je izrekla najprej zahvalo kraljici, da je počistila ustanovo ter poslala na svečanost svojega zastopnika, nato pa je pozdravila vse odlične goste. Posebej se je zahvalila banu dr. Natlačen za pozornost in posojilo pol milijona dinarjev, ki ga je domu odobril, mestnemu županu dr. Juvanu pa za pomoč, katero mariborska občina daje ustanovi.

Novi paviljon za dečke.

novi. Nato je v kratkih obrisih podala zgodovino Počitniškega doma, ki se je iz skromnih začetkov razvil v največjo počitniško mladinsko ustanovo v državi. Zahvalila se je vsem sodelavcem in odbornikom društva, ki so s svojim delom pripomogli k lepemu razvoju Počitniškega doma. Odposlanec kraljice je za tem čestital društvu na lepem napredku ter nazdravil visoki pokroviteljici in našemu mlademu kralju. Po njegovem pozdravu so pevci zapeli državno himno. Ban dr. Natlačen je izrekel čestitke v imenu državne oblasti ter je želel, da bi služila ustanova ne samo telesnemu odpočitku mladine, temveč tudi okrepitvi duha. G. ban se je nato poslovil ter se odpeljal, ker so ga nujni

posli klicali še drugam. — Domači župan g. Strehar je pozdravil navzoče v imenu občine Šmartno na Pohorju ter se zahvalil društvu, da si je izbralo za postavitev doma ta kraj ter tako prineslo direktno in indirektno koristi celi okolici. Knezoškof dr. Tomažič je imel nato av. mašo, med katero je pevski zbor pel krasne domače mašne pesmi.

Sledil je ogled Počitniškega doma. Gostje, ki so imeli šele prvič priliko ogledati si vse te velike naprave, so upravičeno strmeli. Nekaj tako lepega, udobnega in primerno opremljenega si je težko zamisliti, kakor to tukaj, v višini 850 metrov, na položnih obrankah vzhodnega Pohorja ustvarile v nekaj letih pridne in skrbne roke požrtvovalnih in nesebičnih odbornikov Društva za zdravstveno zaščito otrok. Dom nudi danes prostora 150 otrokom ter je popolnoma zaseden.

Po ogledu vseh naprav je bilo kosilo, pri katerem je goste zopet najprej pozdravila predsednica gospa Maistrova ter je prečitala vdanostno brzojavko, ki je bila poslana visoki pokroviteljici Nj. Vel. kraljici Mariji. Napitnice so izrekli še knezoškof dr. Tomažič, mariborski župan dr. Juvan, vodja kolonije Viktor Grčar.

Vzhodni teden v Salzburgu

Avstrijsko Društvo za umetnost in znanost bo v dneh od 26. julija do 1. avgusta priredilo v Salzburgu vzhodni teden pod naslovom:

RIM IN ORIENT.

Razen predavanj o vzhodni teologiji in cerkveni zgodovini bodo posebno važna strokovna predavanja o vzhodni cerkveni glasbi in liturgiji pod vodstvom dunajskega univerzitetnega profesorja dr. Wellesza, priznanega poznavalca bizantinske cerkvene glasbe. Med drugimi bo imel dr. Fr. Grivec dve predavanji o sv. Cirilu in Metodu. — Vsak dan bo slovesna maša z umetniškimi petjem, enkrat v grško-slovanskem, enkrat v armenskem obredu.

Na podlagi vstopnice (Teilnehmerkarte), ki velja 10 šilingov, imajo udeleženci polovično vožnjo po avstrijskih železnicah. Priglasiti se je treba na naslov: Sekretariat der Oesterreichischen Akademie, Salzburg, Hotel Bristol.

Zlata maša v Predosljah

Župnik Ignacij Zupanc je obhajal svoj duhovski jubilej z vso slovesnostjo. Dobri župljani so kar tekmovali, da bi bila redka slavnost čim sijajnejša. Že na predvečer zlate maše se je zbrala ogromna množica ljudi, predvsem župljanov, da se pokloni priljubljenemu dušnemu pastirju. Prirejena je bila z nenavadno dovršenostjo akademija na prostem. Tam so postavili oder, ki je ves žarel v bajni luči, na njem pa se je vrstila točka za točko. Zal je bil govornik minister dr. Krek zadržan in ga je moral nadomestiti domačin. Bilo pa je petja in deklamacij in pozdravov nič malo. Tudi telovadci so nastopili s simboličnimi vajami. Vmes pa so švigale rakete in so pritrkavali krasni predaški zvonovi. Jubilantu je bil poklonjen poseben dar, ki mu bo omogočil posebno zamisel v jaslicah. Mladeniško živahen se je slavljene v daljšem govoru zahvalil. Množica, ki jo je bilo do 3000, se je navdušeno razšla. Tako se znajo postaviti pač le v Predosljah.

Zlatomašna nedelja je privabila zopet velike množice ljudi. Zbralo se je do 50 duhovnikov od blizu in daleč. Poseben sijaj slovesnosti je dal zastopnik s dvora na Brdu gardni polkovnik Kokalj, ki je zastopal Nj. Vis. knežino Olgo. Brdo spada v župnijo Predoslje in so bili župljani z jubilentom vred nadvse veseli in počašeni s to pozornostjo. Po slovesnem vходу v cerkev je stopil na prižnico stolni dekan dr. Kimovec in govoril slavnostno pridigo. Pri slovesni maši sta asistrala zlatomašniku dva zlatomašnika-sošolca: dekan Hladnik in p. Žužek. Poleg dekanije duhovščine in bivših predaških kaplanov sta bila navzoča tudi opat iz Stične in p. Ciril Zupan iz Amerike. S slovesno zahvalo se je dopoldanska služba božja končala.

V društvenem domu je priredil zlatomašnik svojim gostom obed. Povabil je tudi cerkvene ključarje od vseh cerkev v župniji. Govorjenih je bilo obilo lepih govorov. Ob štirih pa so bile slovesne litanije.

Bila je slavnost, kakor je ne pomni rod daleč na okoli.

— Pri težki stolici napetosti, glavobolu vsled naprtja očisti ena do dve čaši naravne »Franz-Josefove« grenke vode prebavne organe. »Franz-Josefovo« vodo lahko jemljejo tudi bolniki, ki leže, in jo imajo za dobro.

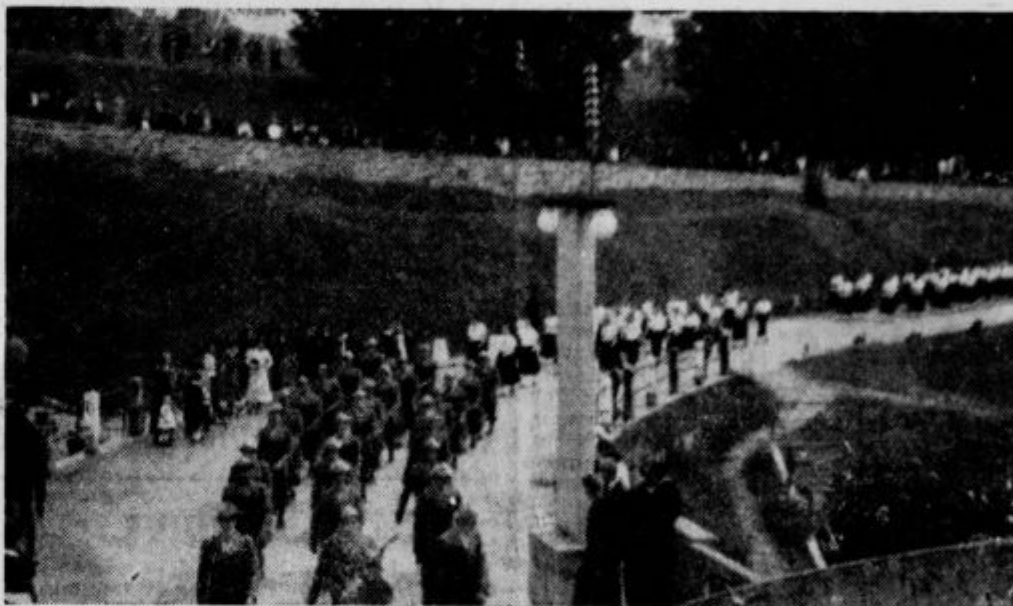
Ogl. reg. S. br. 30474/35.

SARGOV

KALODONT
PROTI ZOBNEMU KAMNU

S prosvetnega tabora v Škofji Loki

Slovenski fantje in dekleta v sprevodu.

Gorenjske narodne noše v sprevodu.

Ne spakujte se!*

Ne delajte jeziku sile!

Govorite naravno, pišite res slovensko!

Piše Nestrokovnjak.

Da zdaj, ko že na Kranjskem vsak pisari, že bukke vsak šušmar daje med ljudi, jaz tudi v trop, ki se poti in trudi, se vriniti želim, se mi ne čudi!

Cela povodenj spakedrane slovenščine je zalila slovensko zemljo. Človek že ne ve, kam je ubežal pred to povodnjo. V sili sme vsakdo pograbiti za rešilno orodje, če se morda vendar da ta poplava še kako preprečiti. Da nas popolnoma ne potopi... Sila, silna sila mi siloma sili pero v desno roko — v obrambo, v rešitev počitne slovenščine.

Ideje so tiste, ki gibljejo svet. Lepim idejam je vredno živeti, zanje se žrtvovati! Jezik

* Pričujoča jezikovna razprava je spisana že dalj časa, a ne objavljena. Podlistek »Slovenski pravopis« s svoje pripombo, »kdor bi dobil v SP kake pomanjkljivosti, naj jih sporoči pisateljem«, daje povod in priliko, da se objavi. Naj vsaj dobi »kisljih kumar« pride na vrsto! Ta razprava se pač ozira v nekaterih točkah na pravopis; vobče pa graja napake, o katerih pravopis ne govori, zato je namenjena vsemu slovenskemu občinstvu. Gg. sestavljavca Pravopisa naj jo pa blagovoljno uvažujeta!

je le lupina, le posoda, v kateri se ideje hranijo in prenašajo, oziroma izražajo. V primeri z idejami nekaj postranskega. — Toda brez lupine tudi jedra ni. In tudi posoda, v kateri se jed prinaša, mora biti čedna, snažna; sicer se nam gabi.

Za čistost jezika so poklicani skrbeti strokovnjaki. Saj pišejo, pišejo, pišejo mnogo jezikoslovnega. Pri vsem tem je pa jezik le tako spačen, da človeka, ki ljubi pošteno slovensko besedo, ko bere dan na dan te spakarije, tako zbada, da je težko prenašati. Mi drugi za to nimamo poklica in ne časa. In vendar ni več mogoče mirno gledati, kako se naš jezik mrcvari. Poleg učenjakov bodi torej dovoljena kratka beseda tudi praktiku! Tembolj, ker nekateri možje, ki čutijo isto potrebo, želé, da se tole objavi.

Nikdar niso pisali tako spačene slovenščine kakor zdaj. Kako smo mi stari nekdanji pazili na čistost slovenščine! V teku zadnjih desetletij pa so nam pisali, ki jezika ne znajo, slovenščino tako skvarili, da je ahr! In ne le piše se tako spakedrano, marveč tudi že govori. Danes že večina izobraženstva ne zna več pravilne slovenščine; ne ve, kaj je pravo, kaj je krivo; kaj domače, kaj tuje.

Iz časnikov in knjig je prišla spačenost tudi že med ljudstvo. Ljudje, ki časnike bere, si seveda mislijo, da tisti, ki pišejo, morajo jezik že znati, in so se polagoma iz časnikov in knjig nabrali in nalezli te spakarije, tako da se danes pači že ne le mestni človek, marveč tudi mnogi

po kmetih. Levee je imenoval izgovarjanje končnega »le-a« (»šle-a«) spakovanje. Potem smemo vsako prisiljeno, izumetničeno govorjenje in pisanje imenovati ravno tako. Ne samo končni »le« bi bilo spakovanje, ampak je še mnogo drugega.

Torej »pisateljci«, v prvi vrsti časnikarji, so nam jezik tako skvarili. Ljudje, ki od peresa žive, ki je pisanje njihov poklic, ne znajo jezika! Kakor če bi krojač ne znal sukati šivanke, čevljar ne šila, kosar ne kose, kovač ne kladiva. Najmanj, kar se more zahtevati od vsakega, kdor piše za javnost, je, da ima jezik popolnoma v oblasti.

Enako kakor pisar, so pa krivi spačenosti jezika oni, ki slovenščino poučujejo. Kako je mogoče, da danes ljudje, ki so dovršili gimnazijo, slovensko ne znajo? Kdo je temu kriv? — Nekoliko jih izgovarja to, ker je pouk slovenščine v šoli pomešan s poukom srbo-hrvaščine. »Jugoslovanščina!« Zato je za slovenščino samo malo časa. — Slišali smo pa iz njih ust samih tudi tožbo, da jim drugi profesorji delo kvarijo, ker govorijo (gotovo ne vsi) tako slovenščino, da ni za nikamor... Profesorji Lepa reči!

Sploh bi bila dolžnost mož, ki so se jezikoslovju posvetili, skrbeti za to, da se jeziku ne dela krivica, da se vedno in povsod piše pravilna slovenščina. In če se v tem greši, bi bili že davno morali javno nastopiti ter se za čistost jezika in bran postaviti, povodenj pačenja jezika in onemogočiti.

Svojčas je bil Levstik tisti mož, ki je skrbel za čistost slovenščine. Njegov glas je grmel po listih, da se je kar bliskalo. S tem pa je oblake napak res pregnal, ozračje očistil in napravil lepo vreme v deželi slovenščine.

A kake nazore imajo sedaj nekateri učeni gospodje! Slišali smo neverjetne izjave, da naj nam bo merilo in vodilo pisave to, kakor govorijo ljubljanski kavarnarji in uličarji. Tudi smo že slišali, da na tem ni mnogo ležeče, kako pišemo in govorimo, samo da se razumemo. Tako! Neverjetno! Torej naj nam bo Frtaučku Gustl za profesorja slovenščine, Kurenčkova Nežka pa učiteljica?... Z druge strani pa smo zopet slišali čudno vprašanje: »Kaj je pravilna slovenščina? Kdo more reči, kaj je pravilno?« Ta je epet lepa! S takimi trditvami se odpirajo vrata vsej poljubnosti in vsem zmedam. Če »strokovnjaki« tako govorijo, potem ni čudno, ako je tako, kakor je! Če je vseeno, kako pišemo in govorimo, samo da se razumemo, potem začnimo govoriti nemško! Se bomo že sčasoma privadili, da nam bo šlo vedno bolj gladko in bo prišlo splošno v navado. Postal bomo člani velikega naroda in se ne bo treba več prepirati, kaj je pravilno slovensko, kaj pa ne. Dokler pa hočemo ostati Slovenci, tako dolgo pišimo slovensko — in sicer res slovensko! Slovenščina bodi kolikor mogoče slovenska, to je domača, ne brez potrebe skupaj znesena z vseh vetrov. In to je tisto, proti čemur je treba nastopiti!

(Dalje.)

Pretresljivo poročilo

(Pretresljivo je poročilo generalnega vikarja dr. Yabena, enega od najbolj znanih španskih duhovnikov, ki takole opisuje svoj prvi obisk v pokrajini Guadalajari, kjer so škofa po strahotnih mukah umorili):

»Na binkoštni ponedeljek in naslednjo nedeljo sem v 6 vaseh bral sv. mašo. Prvikrat sem hodil 15 milj peš, drugi sem jahal na konju. Kelih sem nesel pod pazduho, škafico s hostijo sem imel v žepu, a v nahrbtniku sem imel mašno knjigo. Mašna oblečila, saj po večini v nobeni cerkvi ni ničesar več. Tri cerkve sem na novo posvetil; bile so znotraj popolnoma izropane. Bral sem nekje sv. mašo v oblačilih, ki so bila napol bela, napol pa rdeča od krvi. Ker ni bilo spovednice, sem postavil stare stole in ostanke omar skupaj. Med pridigo sem opazil, kako so ljudje iskreno in vdano poslušali besedo božjo. — Približno 600 vernikom sem

odelil velikonočno sv. obhajilo in s pomočjo drugih; zares gorečih duhovnikov, se mi je posrečilo, da sem pridobil vernike za obnovo verskega življenja, ki je bilo v mnogih vaseh že povsem zamrlo. To omenjam zato, da bi le od daleč pokazal na neskončno revščino, v kateri životari nad 100 župnij te škofije.

Radi junaške verske zvestobe nekaterih vaščanov, ki so bili poskrili kelih in mašno oblečila, se je dalo še marsikaj rešiti. Toda sliki ni nobenih več in le malo tistih cerkva, ki so rdeči gospodarili v njih, ima še orgle ali zvonove. Sicer oltarji večinoma še stojijo, a treba je pobeliti ali zastreti gole, okajene zidove, če hoče človek dostojno brati sv. mašo. Bog daj, da bi te barbarske plenitve in rušenje naših cerkva pripomogle do tega, da bi spregledali vsi tisti, ki so nalašč slepi in da bi se tako začela nova doba verskega in moralnega prerojenja! Dozdeva se, da bo res tako.

Orjaški morski volk, ki je 8 metrov dolg in 60 stotov težak. Ujeli so ga v Severnem nemškem morju in so ga le s težavo spravili na ladjo.

Zaslужek enega dneva = 1 kg češenj

»Leningradskaja Pravda« je pred nekaj dnevi objavila uradne podatke o cenah živil, ki so za presojo življenja sovjetskega delavca velikega pomena. Omenjeni list objavlja tržne cene za sočivje in sadje v rubljih: 1 kg čebule stane 1.60 rublja, 1 kg solate 1.75 rublja, zelja 2.20 rublja, pese 1.25 rublja; glava zelja (300 gr) 2.50 rublja; 1 kg fižola 3 rublje; 1 kg češenj 6 rublje; agrasa 4 rublje, marelic 9 in jagod 8 rublje.

Iz teh uradnih podatkov je razvidno, da so se razmere v letu 1937 še poslabšale, da se delavske plače niti primerjati ne morejo s cenami živil. Kakor povedo državni sovjetski podatki, zasluži sovjetski delavec na dan toliko, kolikor stane 1 kg češenj (6 rublje). V objavljenih tržnih cenah pa ni cen za presno maslo, meso, jajca itd. Vprav teh živil si pa ruski delavec niti ne more privoščiti in nemogoče je, da bi si kupil še obleko in čevlje! »Rdeči raj« — kje si?

Čudeži na zemljevidu

Sovjetskoruska »Pravda« z dne 10. junija t. poroča: »Prva državna tvornica za izdelovanje zemljevidov je izdala svetovni politični zemljevid. Z na prvi pogled opaziš vrsto hudih napak. Tam,

Mačke uničile poštno zvezo

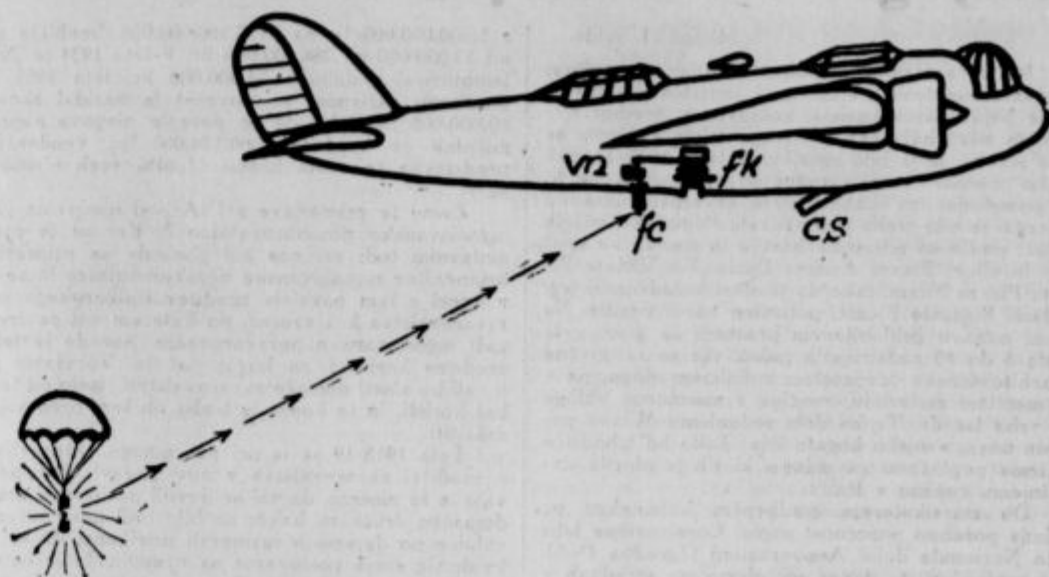
Zgodila se je nekaj nenavadnega, da so v Novem južnem Walesu kar naenkrat izgubili poštno zvezo, ki je doslej tako redno posiovala, kakor redkokatera druga na svetu. Tam so namreč imeli poštno golobe, kateri so svojo službo doslej opravljali z vso vestnostjo in natančnostjo. Te dni pa se je zgodilo, da se je odnekod pripodila tolpa divjih in podivjanih mačk, ki niso imele nikakega razumevanja za delovanje te poštno službe. Nekoč, ko se nihče ni nadejal in so bili golobje lepo spravljene v golobnjaku, so mačke udrele v golobnjak ter so požrle vse golobe. Od nekaterih so pustile le nekaj peresja, od nekaterih pa niti tega ne.

Ta golobja pošta je bila sloveča in edina v vsem angleškem imperiju. Odlikovala pa se je po svoji nenavni natančnosti. Natančno ob določenem času je odhajala in zopet prihajala. Samo enkrat pred nekaj leti se je menda zgodilo, da se je en golobji pismonoša izgubil nekje v gorah ter ni pravočasno našel poti domov. To je bila v teku dolgih let edina prometna nezgoda. Sedaj pa bo menda precej časa trajalo, preden bo pošta dobila dovolj novih in zanesljivih poštnih golobov. Stari so bili že vajeni in mladi so se učili od starih. Vsem je pa bila pošta že nekako v krvi. Sedaj pa so delo celih generacij pojedle grde mačke.

Apostol gobavcev - svetnik

Smrtne ostanke junaškega belgijskega gobavskega apostola patra Damijana de Veustera, so slovesno prepeljali iz Molokaie v Löwen. Nato je belgijski provincijal, p. van Houtte, odpotoval na Havajske otoke, da zbere podatke o elavnem apostolu, da bi ga Cerkev proglasila blaženim. Sveta Stolica je temu pritrčila in ko se je p. van Houtte vrnil z bogatimi dokazi, podatki in spominčki na blagoslovljeno delovanje p. Damijana, bodo priredili poseben »Muzej p. Damijana«. V Washingtonu je provincijal obiskal prede. Roosevelta in ga prošil pomoči za prevoz trupla apostola gobavcev. Ob tej priložnosti je p. van Houtte izročil Rooseveltu svetinjo »Odbora p. Damijana«.

Nočno fotografiranje iz letala

Bombno letalo in goreča raketa, ki je obešena na padalo: cs) Cev za spuščanje svetlobnih raket, fc) foto-celica, ki sproži in ustavi vrtilno napravo vz), fk) filmska fotografska kamera.

V Ameriki so sestavili nov aparat, ki morejo z njim iz ptičje perspektive fotografirati pokrajine tudi ponoči.

Pilot spusti iz letala nad krajem, ki ga hoče ujeti v fotografsko kamero, posebno padalo, ki v primerni posodi nosi posebne spojine magnezije. Magnezija se v določeni višini užge, razsvetli pokrajino pa tudi občutljivo foto-celico, ki sproži posebno vrtilno napravo in filmska fotografska kamera začne delovati.

Vse to je vdelano v letalo.

Ko ta svetlobna magnezijeva raketa, obešena

na padalo, dogori, se s foto celico avtomatično ustavi filmska kamera in neha snemati pokrajino.

Na ekici vidimo ameriško bombno letalo in odprto padalo, ko raketa že gori. Narisana je tudi cev, skozi njo spušta pilot padala s svetlobnimi raketami.

Vsi vemo, da ponoči v močni nasprotni luži ničesar ne vidimo; tako v tem primeru tudi ne moremo videti letala, ko fotografira.

Pri poskusih se je ta nova iznajdba sijajno obnesla, pa tudi — žal dokazala, kako dobro je uporabljiva za vojaške namene.

Čudovito jezero v Ledenem morju

Na polotoku Kanin, na severnoruski obali Ledenega morja je jezero, ki so ga šele pri zadnji ekspediciji natančno preiskali. To jezero je pač najčudovitejše na svetu. Jezero vsebuje pet vodnih plasti, ki so strogo ločene druga od druge in ki se ne mešajo med seboj. Jezero ima to posebnost, da ima navzlic severni legi, bogato rastlinstvo in živalsko, in sicer takšno iz sladkih in slanih vod. Jezerska tla so pokrita z debelim grezom, ki iz njega izpuhtevajo žveplenovodikovi plini in tu seveda ni nobenih živih bitij. Vrh gréza pa je v globini 12 do 13 m plast rdečkaste vode, ki je polna rdečih bakterij. Radi te plasti morejo živeti vsa bitja v tem jezeru. Rdeče bakterije namreč uporabljajo pline iz spodnje plasti in tako je spodnja, strupena plast z njimi zagrajena in oddeljena. Vrh rdeče cone je plast slane morske vode in nad to za tri do štiri metre visoko, manj slana voda. Najvišja plast je debela 1 m in vsebuje le sladko vodo. — Svet pozna še nekaj takih, iz več vodnih plasti sestojajočih jezer, ki pa polagoma usahnejo ali se spremenijo v sladkovodna jezera, pri čemer morske živalce izumrjejo. Čudovito jezero z otoka Kanin pa vsebuje

sladkovodne in slanovalodne rastline in živali. V tem jezeru dobi polenovko, aktinije in tudi morske zvezde. Vsa živeča bitja pa so se privadila bivanju v najvišji, sladkovodni plasti in dognali so, kako je mogoče, da se obdrži ravnovesje med sladko in slano vodo. — Jezero ima tudi plimo in oseko, dasi le za nekaj centimetrov visoko. Jezero ni prav nič v zvezi z morjem in vprašanje glede na plasti vode v jezeru, je še zmeraj uganka.

Sončarica je zadela Rooseveltovega zaupnika, J. Robinsona, ki je bil več let predsednik demokratske stranke v senatu USA. Njegova smrt je velika izguba za Rooseveltovo vladu.

Od povsod

Zaklade v morju iščejo. Nedavno so v Italiji ustanovili družbo za dviganje ladij in potopljenih zakladov iz morja. Praviijo, da je v morju velikanska množica zlata, srebra, draguljev in drugih kovin v vrednosti za 30 milijard lir. Posebno, z vsemi najmodernejšimi stroji opremljeno brodovje za dviganje zakladov iz morja je zdaj na južnoafriški obali pri East Londonu, kjer hoče dvigniti iz morja 800 ton bakra, ki ga je imela na krovu angleška ladja »Caribon«, katera se je ob nevihti potopila l. 1928. V načrtu ima družba tudi nalogo, da dvigne zaklade, ki ležijo od svetovne vojne pri Pulju. V morju med Panto Christo in Punto Penada leži na dnu 15 podmornic, ki jih je ob koncu vojne potopila nemška mornarica. Dalje hoče to italijansko brodovje spraviti še na dan: Napoleonovo brodovje, ki je bilo l. 1798 pri Abakirju pogreznjeno v morje. Potem zaklad iz Navarrina, samo zlat in dragulji v vrednosti 10 milijonov funtov sterlingov. Zaklad je na turških bojnih ladjah, ki jih je potopilo l. 1827 angleško brodovje v zalivu pri Navarrinu. Slednjič hočejo tudi preiskati ostanke potopljene »Titanice«. Tu menijo dobiti velike množice zlata in draguljev, zlasti pa elavni demant »Hopec«, ki je vreden 2 milijona frankov in ki lastnika vedno onesreči.

Ce se milijonar oženi. Neki japonski milijonar, ki mu vodstvo tovarne vzame veliko časa, se je nedavno odločil, da se bo oženil in je v ta namen dal ženitno ponudbo v časopise. To je bil 45-letni milijonar Josuaki Nakamura. V ženitni ponudbi je omenil, da bodi nevesta 35 do 40 let stara, da bodi lepa, izobražena, duhovita in iz dobre hiše. Učinek ponudbe je bil tako sijajen, da je moral milijonar sprito številnih ponudb pobeigniti v neko zdravilišče, kjer je čakal, kako bodo njegovi tajniki to zadevo uredili. Dozdeva se, da se milijonar do poslednjega hipa ne bo mogel odločiti za pravo nevesto, ker se mu vsak dan ponudi toliko lepih nevest, ki bi vse rade bile žene milijonarja.

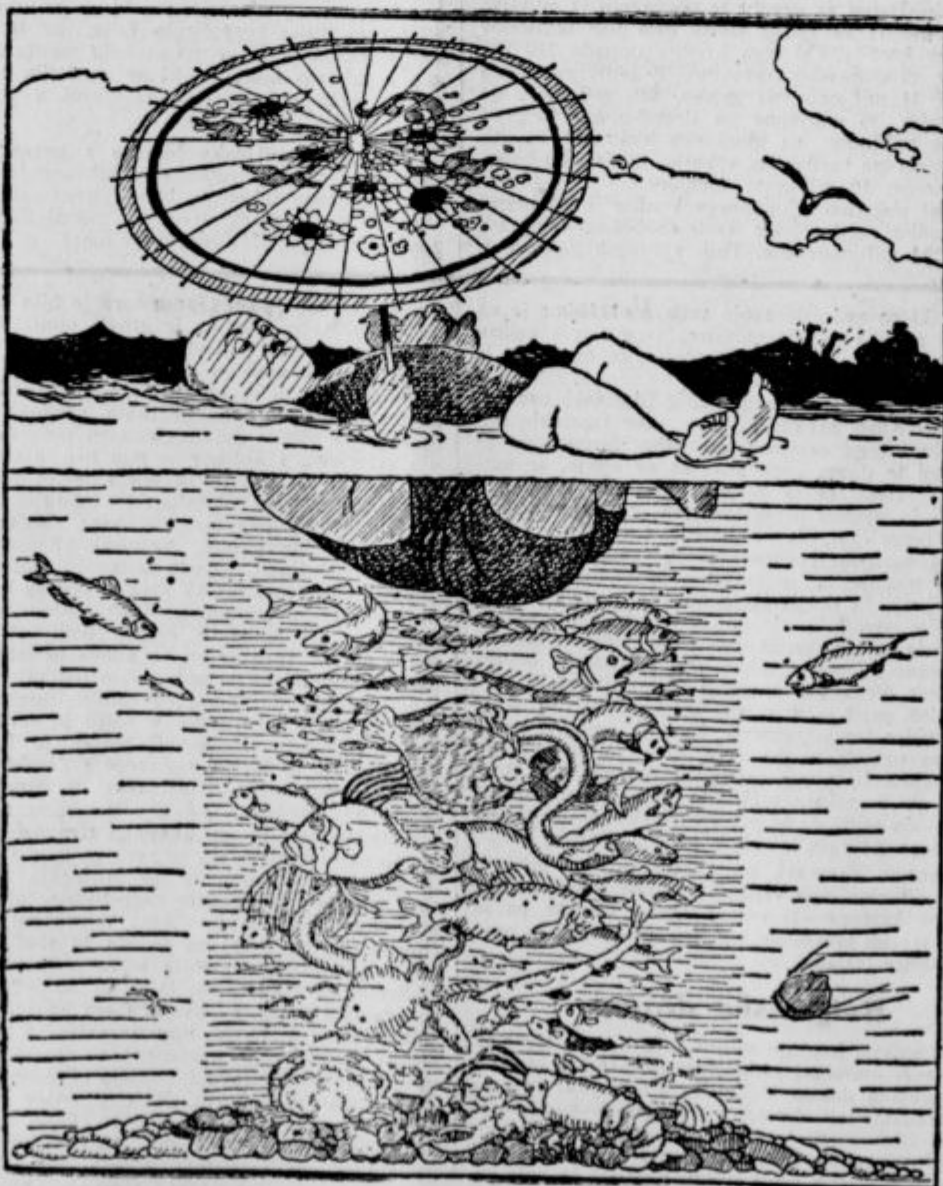
»Koliko pa ti je brivec računal za striženje las?«

»Sedem dinarjev.«

»Toliko? Moj brat bi te ostrigel zastoj, če bi mu plačal liter vina.«

Kandidat glasbe: »Gospod profesor, kaj mislite, ali mi bo moj glas kdaj koristil?«

Profesor: »O, za, na pomoč! klicati bo dober.«

V sencl.

